

LISTY

skřítko Lískáčka pro rodiny s dětmi

List 26/2016 – ČERVENEC, SRPEN

LÍSKA

Lískáčkovo
červencové
téma:

Výlet do neznáma

Co nás čeká:

- **Výprava za barvami hlíny** (pro děti od 0 let, ve spolupráci s rodiči, aktivita venku, délka dle potřeby)
- **Nápady na drobníčky po cestě** (pro děti od 3 let, ve spolupráci s rodiči, venku, délka dle potřeby)
- **Hrad** (pro děti od 3 let, ve spolupráci s rodiči, aktivita uvnitř nebo venku, cca 30 minut)

Příběh
s Lískáčkem:

Jak šli na výlet

„Tomáši, vstávej,“ volala Jitka z kuchyně na Tomáše, který ještě ležel v posteli. „Proč mě budíš. Já chci ještě spát,“ zabručel Tomáš. „No tak vstávej!“ To už Jitka přišla do pokojíčku a stála nad Tomášem. „Ještě ne. Nebuď mě,“ protestoval Tomáš a snažil se schovat pod peřinu. „Vstávej. Babička s dědou jsou pryč a nechali nám tu dopis,“ řekla Jitka a zatřásla Tomášovou peřinou. To Tomáše probudilo. „Oni tu nejsou? A kde jsou? Jaký dopis,“ začal Tomáš vyzvídat, když si rukou protíral oči. Jitka mu dopis podala a Tomáš začal číst.

Milý Tomáši a Jitko

Šli jsme s dědou na výlet. Snídani máte nachystanou na stole. Máte tam i batůžky s nachystanou pláštěnkou, pitím a svačinkou. Jestli chcete vyrazit za námi, zkuste nás najít.

Vaše babička a dědeček.

„Jejda. Co budeme dělat,“ vyjekl Tomáš. „No co, půjdeme za nimi. Přeci nebudeme doma,“ odpověděla mu Jitka. „To zní zajímavě. A můžu jít s vámi?“ ozval se od dveří Lískáček, který se právě vrátil z ranní procházky.

A tak se domluvili, že na výlet půjdou. Posnídali. Oblékli se. Vzali batůžky a vyrazili. Ale sotva zamkli dveře, už nevěděli, co dělat. „Kde je ale budeme hledat. Kam vlastně máme jít?“ začal přemýšlet Tomáš. „Dáme se za vraty vpravo nebo vlevo?“ Ptala se Jitka, která už stála u vrat. „Já nevím, a jak dědečka s babičkou vlastně najdeme,“ odpověděl Tomáš. „Podívej se Tomáši, tady na zemi něco leží. Je to takový zvláštní

obrázek z kamínků," volal na Tomáše Lískáček. Tomáš přišel blíž a najednou se začal usmívat. „Já vím co to je. To jsou indiánské značky. Ty mě naučil dědeček, když jsme si povídali o Indiánech. Podle nich poznáme, kam máme jít a co máme dělat. Už to mám. My vlastně dědu s babičkou musíme vystopovat," řekl Tomáš. Vrátil se ještě domů pro deníček, kam si s dědečkem zapsal značky, které ho dědeček naučil. To kdyby si náhodou na některou značku nevzpomněl, tak aby se nemuseli vracet. No a pak vyrazili za velkým dobrodružstvím.

Značky je vedly kolem rybníka přes les. Občas ukryvaly tajné úkoly a dopisy. Stoupali na kopce a zase dolů. Pod jednou značkou našli vzkaz, že si mají dát svačinu. A tak posvačili. Byli právě na vyhlídce, jedli rohlík s máslem a dívali se do kraje. Nakonec je značky vedly do prudkého kopce. Mysleli si, že budou muset vystoupat až do nebe. Najednou se ale před nimi objevila malá mýtina a na ní stála kamenná zeď. A u zdi na dece seděla babička a dědeček. „Tak tady jsou ti naši tuláci. Podívej, dědo. Už jsem se začala bát, že se nám snad někde ztratili," řekla babička, když děti uviděla. „Ale kdepak, naše děti jsou šikovné. Ty se jen tak neztratíš," odpověděl jí dědeček. „Tak poběžte. Oběd už je nachystaný, tak ať vám ho neodnesou mravenci," zavolal dědeček na děti.

„Jé, dědo, co to tady děláte," ptal se Tomáš. „No co, máme tu pro vás nachystaný oběd," odpověděl dědeček. „A kde to vlastně jsme? Tady jsme nikdy nebyli," ptala se Jitka a rozhlížela se kolem sebe. „Jsme na zřícenině hradu Hláska. Mysleli jsme si, že jste to tady ještě při tom vašem toulání do okolí nenašli. Tak jsme sem vyrazili na výlet. A protože se Tomášovi včera nikam moc nechtělo, dědeček vymyslel tu stopovací hru. Ale teď už opravdu dost řečí. Sluníčko už je vysoko na obloze tak se honem pojdte najíst," řekla babička a už všem rozdávala krajíce namazaného chleba.

Všichni si popřáli dobrou chuť a s radostí se pustili společně do oběda. Po obědě si na zřícenině užili ještě spoustu legrace. Vrátili se domů až navečer. Když pak večer všichni usínali, pomysleli si, že to byl parádní den. A co dneska zažili legrace.

Lískáčkovo
bádání:

Výprava za barvami hlíny

Věk: od 0 let ve spolupráci s rodiči

Místo: venku

Pomůcky: žádné, případně kelímky nebo sáčky na různé barvy půd

Motivace: Jak Tomáš s Jitkou a Lískáčkem prolézali Hláskou, dost se umazali. Když se pak vrátili za dědečkem a babičkou, dědeček se začal smát, že vypadají jako indiáni na válečné stezce. Ty se také takto malují barvami, aby vypadali nebezpečně. Děti s Lískáčkem se prohlédli a zjistili, že opravdu mají na sobě různé barvy pruhů a čar. Když se divili, jak je to možné, dědeček jim vysvětlil, že každá hlína má jinou barvu podle toho, co se v ní nachází. Dříve toho lidé využívali nejen k malování po sobě, ale i k malování obrazů. To se Jitce líbilo a tak se rozhodla, že si také zkusí nějaký obrázek namalovat. Vyptala si od babičky několik ubrousků a začala hledat různé barvičky, které by pak mohla použít.

Postup:

Vypravte se do svého okolí a zkuste společně s dětmi objevit co nejvíce různých barev půdy. Podívejte se do různých zákoutí. Zvláštní barvy můžete najít i přímo v zástavbě, ani nemusíte chodit do polí. Stačí se pozorně dívat.

Od každé půdy si můžete trochu jemného prášku nabrat domů a doma pak s ním můžete zkusit malovat. Stačí dát prášek do misky, přidat trochu vody a pak už štětcem můžete na papír malovat různé obrázky. Uvidíte, že to bude děti bavit, jen budou možná trochu špinaví. Proto doporučuji malovat venku.

Trocha teorie:

Barva půdy je jedna z vlastností, kterou u půd sledují odborníci. Může nám toho o dané půdě hodně prozradit. Řadí se mezi fyzikální znaky půdy. Barvu půdy ovlivňuje jednak její chemické složení (např. sloučeniny manganu způsobují černohnědý odstín půdy, sloučeniny železa žlutooranžová až červený odstín půdy nebo obsah humusu barví půdu až do černa), ale také procesy, které v půdě probíhají (např. zasolení).

Lískáčkův
pokus:

Nápady na drobničky po cestě

Věk: od 3 let ve spolupráci s rodiči

Místo: venku

Pomůcky: žádné

Motivace: Pokud vyrazíme na výlet a cíl je daleko, může se stát, že děti cesta přestane bavit. Níže vám přinášíme pár námětů, jak můžete cestu ozvláštnit.

Postup:

1. Pusťte se do stopování, stejně jako děti v příběhu. Rozdělte se na dvě skupiny. První skupina bude značky vytvářet a druhá skupina bude podle nich stopovat tu první skupinu. Nemusíte používat žádné zvláštní značky. Jen se na začátku domluvíte, co bude co znamenat. Nejjednodušší je vždy namalovat šipku. Šipky můžete ale také skládat z kamínek nebo z větviček. Můžete pod značky i schovávat papírky s napsanými jednoduchými úkoly.
2. Zkuste si, jestli dokážete odhadnout vzdálenost. Zastavte se na místě a vyhlédněte si nějaký předmět na cestě před vámi (kámen, strom, značka,...). Každý z vás řekne, kolik si myslí, že k danému předmětu udělá kroků, než k němu dojde. Pak vyrazte. Musíte jít přímou cestou k předmětu a nikde se nezdržovat a neodbočovat. Kdo se nejvíce přiblížil skutečnosti, dostane bod. Na konci cesty pak člen výpravy s největším počtem bodů získá titul nejlepšího odhadce.
3. Můžete si po cestě vyprávět společný příběh. Každý z vás ale vždy řekne jen jednu větu, která musí navazovat na větu předešlou a musí se v ní vyskytnout předmět, kolem kterého daný řečník právě jde.
4. Procvičování abecedy. Začínáme písmenkem A. Pozorně se díváme kolem sebe a snažíme se najít nějakou věc nebo něco živého, začínající na dané písmeno. Kdo už našel, řekne nahlas danou věc a může pokračovat dál v abecedě. Nesmí ale písmenka přeskakovat nebo vynechávat. Cílem hry je, dostat se až na konec abecedy.

5. Stejně jako abecedu můžeme po cestě procvičovat i čísla a počítání. Zase se díváme kolem sebe. Začínáme číslem 1. Uvidíme-li něco, co se v naší blízkosti vyskytuje jen jednou, řekneme to (např. jedna kočka). Pak pokračujeme dál. U vyšších čísel si už musíme pomoci matematikou (např. 6 kol plus 10 limonád je 16). Můžeme různé věci mezi sebou sčítat, odčítat, dělit i násobit, ale vždy dané předměty musíme vidět kolem sebe. Vítězí ten, komu se podaří udělat nejdelší řada po sobě jdoucích čísel.
6. Klíště. Na tuto hru potřebujete mít s sebou tři dřevěné kolíčky. Cílem hry je někomu nenápadně připnout kolíček na batoh nebo na oblečení. Dotýčný si toho ale nesmí všimnout. Občas se zahlásí „Pozor klíšťata!“ (většinou vedoucí nebo rodič). Všichni se prohlédnou, a kdo na sobě najde kolíček, musí za každý kolíček udělat např. 5 dřepů. Záleží, na čem se domluvíte.
7. Olympiáda. Je to jednoduché. Vyhlásíme velké závody zvířecí říše. Závodí zde různá zvířátka v různých disciplínách. Pokaždé si vybereme jedno zvíře a domluvíme se, jak by asi mohlo závodit (např. žába a bude závodit ve skocích do dálky, pes závodí v běhu po čtyřech, had závodí v plazení, kočka v tichém plížení, atd.). Stanovíme si start a cíl a nachystáme se. Po odstartování se snažíme dostat co nejrychleji do cíle pomocí zvoleného cviku. Šampionem se stává ten, kdo nasbírá nejvíce vítězství.
8. Zapátrejte kolem sebe a zkuste si po cestě nasbírat předměty, z jejichž počátečních písmen by se dalo složit např. vaše jméno nebo název cíle, kam jdete.

Lískáčkovo
tvoření:

Hrad

Věk: od 4 let ve spolupráci s rodiči

Místo: uvnitř nebo venku

Pomůcky: různobarevná hlína, miska, voda, štětec, písek, tekuté lepidlo, štětec na lepidlo, hadřík, tvrdý karton, pracovní podložka

Motivace: Jitka si na zřícenině nasbírala různé barvy hlíny a rozhodla se, že si doma vytvoří a namaluje obrázek hradu. Zkuste to společně s ní.

Postup:

1. Připravíme si různobarevnou hlínu, misku, vodu, plochý štětec, písek, tekuté lepidlo, tvrdý karton a pracovní podložku.

2. Nejprve si hlínu rozmícháme s vodou a vytvoříme řídké bahýnko.

3. Poté si hlínou namalujeme obrázek. Nermalujeme ale hrad. Místo pro hrad necháme prázdné.

4. Pomocí štětce a lepidla začneme malovat hrad. Plochu ale nermalujeme celistvě, ale snažíme se jakoby malovat jednotlivé cihly, mezi nimiž děláme mezery.

5. Tmavší hlínou vysypeme vchod do hradu.

6. Poté zbytek hradu zasypeme pískem a trochu vše přimáčkneme rukou.

7. Nakonec písek sesypeme a necháme obrázek uschnout.

Pochlub
se Lískáčkovi:

Jak to dopadlo?

Stalo se vám něco zajímavého? Chcete se ještě na něco zeptat? Pište Lískáčkovi na adresu Liskacek@post.cz. Už se moc těší. A také nám můžete napsat, jaké téma byste v našich listech uvítali.

Lískáčkovo
opakování:

Zkuste si odpovědět

- Jakou barvu má hlína?
- Jak to vypadá v lese v létě?
- Jaký znáte nejbližší hrad?
- Co v přírodě začíná na písmeno V nebo B?
- Kolik je dohromady 8 kachen a 5 rosniček?

Sestavila: Lenka Pavelčíková
odborná spolupráce: Iva Koutná